

LES CORTS DE CATALUNYA

EL PARLAMENT CATALA INICIA EL SEU RITME NORMAL

EN LA SESSIO D'AHIR QUEDAREN PROCLAMATS DIPUTATS EFECTIUS ELS ELECTES PER BARCELONA - CIUTAT I BARCELONA-CIRCUMSCRIPCIO

EN LA SESSIO D'AVUI ES DISCUTIRAN LES ACTES DE GIRONA, LLEIDA I TARRAGONA.-SEMBLA QUE LES DE LA LLIGA, A LLEIDA, NO APAREIXEN GAIRE CLARES...

CAMI AMUNT

Vivim hores històriques. La reunió del nou Parlament català, amb plens poders legislatius i el nomenament d'un President de Catalunya i d'un Govern amb poders executius, perfilen, dibuixen i concreten l'existència d'un Estat més o menys lliure per a la nostra Nació Catalana. Aquest Estat no és la resurrecció, ni la continuació de l'antic Estat Català de la Catalunya lliure dels comtes-reis i de les Corts catalanes. És un Estat d'estructuració nova, moderna, adient amb les necessitats de l'hora present, amb la voluntat expressada pel poble català.

El nou règim polític de Catalunya té un Parlament modern elegit pel voler del poble. Tots els seus diputats són representants directes del poble. No té res de comú amb les antigues Corts on seien, no els representants del poble elegits en sufragi universal, sinó els representants dels diversos estaments dels Braços militar, eclesiàstic, noble, etc. Eren unes Corts de sistema corporatiu.

El nou Parlament català no té per damunt d'ell un rei—l'enyorat rei d'un article de Cambó a la vetlla de les darreres eleccions—que pugui imposar-li el seu Poder i pugui oposar-se a les seves decisions. El nou Parlament és sobirà en els afers d'ordre intern de la nostra terra i del nostre poble.

El President de Catalunya ha de governar amb les lleis que faci el nostre Parlament i el Govern que ell nomena ha de comptar amb la confiança del Parlament per tal de poder exercir les seves funcions executives.

Tenim, doncs, que avui el nostre sistema de govern té com a fonament, com a base, la voluntat de la majoria del poble català. Els que férem la revolució del 14 d'abril de l'any passat, hem creat un Estat nou que respon a la Catalunya nova que tots volem.

Cal que les velles organitzacions catalanistes i en dir velles ens referim a les anteriors a l'adveniment de la República, tant les de tàctica moderada i evolutiva com les de procediments radicals, tinguin en compte aquest fet nou de la revolució en llur actuació patriòtica i política, puix que la vetlla Catalunya, la Catalunya medieval, la dels comtes-reis, la Catalunya mesella i provinciana del 18 i del 19, la Catalunya enyoradissa de velles llibertats, de Reis sàvies, de costums centenaris, de tradicions i d'odis i revenges, no és més ençà del 14 d'abril que un record històric gloriós, font d'estudi i al·liconament per als catalans d'avui, freturosos de viure llur pròpia vida nacional tal com la senten i la comprenen amb la seva set de justícia social i de germanor universal.

Bona part de les resistències que troba la nova estructuració política de la nostra terra, avui, per part d'elements catalanistes que creuen monopolitzar el radicalisme patriòtic, rau precisament en la seva no adaptació al canvi radical produït pel nostre fet revolucionari. Els fa més nosa el caire avançat en l'aspecte polític i social del nou Estat català, que les limitacions actuals del règim pseudo-federal de la Península.

El radicalisme catalanista, tant el conservador com l'extremista, ens acusa als que militarem en les seves rengleres i seguirem les seves disciplines, de prevaricació patriòtica i veu en nosaltres com una mena de renegats dins la seva exaltació patriòtica aguditzada per la persecució cruel de les dictadures, viuen al marge de les realitats polítiques de l'hora present i creuen encara en un possible capgirament sobtat i total que ens portaria la independència absoluta i no solament es neguen a col·laborar en el nou règim autònom, sinó que malparlen i condemnen els que hi col·laborem.

Cal que una vegada per sempre, ara que celebrem la solemne constitució del nou Parlament català, deixem ben establert que nosaltres no renunciem a cap de les nostres reivindicacions patriòtiques, que som ara i serem sempre, apòstols fervents i lluitadors inlassables de la llibertat completa del nostre poble amb plena sobirania llimitada.

Anem camí amunt sense fer ni un pas enrera. Avui hem encaixat una fita nova gràcies a saber aprofitar el moment de la República al·liconats per haver perdut l'oportunitat del moment de la guerra europea i del Tractat de Pau de Versalles. Aprofitarem ara el nostre nou règim interior per a preparar les noves solucions intermitges que han de dur-nos a l'assoliment integral dels nostres ideals bo i treballant pel desvetllament dels altres pobles lliures que no mirem com enemics, sinó com a germans i companys d'esclavatge perquè aquest desvetllament farà possible sense sotrac ni enfonzades l'armoniosa solució del nostre plet comú de llibertat.

Espirits optimistes, temperaments actius no escauen per a nosaltres les còmodes actituds protestatàries quan tenim el camí lliure a la plena actuació constructiva de la nostra llibertat.

Anem camí amunt. Som més enllà i més enlaire que no érem quan lluitàvem sota la monarquia i la dictadura en les rengleres del catalanisme radical, avui protestari. Seguirem caminant i pujant a mesura de les nostres forces, que renovellarem continuament, puix que si no creïem en miracles, tenim una fe cega en la voluntat de llibertat nostra i del poble català.

Dr. RIERA I PUNTI

LA SESSIO D'AHIR

Els dos quarts de cinc han sofert un retard de mitja hora a causa del treball preparatori per tal de procedir a la designació de comissions.

A l'hora de començar només apareixen animades les tribunes del públic. La d'invitats és buida i els periodistes fumen cigarretes als passadissos a la caça d'impressions i notícies.

Manquen exactament deu minuts per a les cinc, quan els diputats comencen a entrar al saló de sessions i ocupen llurs seients respectius. Damunt de cada seient troben l'extracte del diari de sessions i l'ordre del dia de la sessió. Toquen els timbres que criden els rerassagats. El senyor Companys ocupa la presidència. En un obrir i tancar d'ulls tots els diputats entren al saló, donant proves d'una admirable obediència. A les cinc i tres minuts el president toca la campaneta i comença la sessió.

Al banc del Govern, els senyors Xirau i Iria.

El secretari, senyor Dot, llegeix l'acta de la sessió anterior, que és aprovada, i s'entra a l'ordre del dia.

Abans de començar la votació per a procedir al nomenament de la Comissió d'actes, el cap de la majoria demana la paraula.

El Sr. SELVES CARNER: Senyors diputats: S'ha redactat i repartit un projecte de Reglament que en el seu dia serà objecte de discussió i estudi. Mentrestant, però, jo crec convenient, i així ho proposo a la Cambra, que s'aprovi pel que es refereix a la Comissió d'actes, amb excepció de l'article 16.

El Sr. DURAN I VENTOSA: Demano que no es prejudgi el Reglament abans de constituir-se la Comissió d'actes i que s'aprovi només el títol IV, excepció feta, és clar, de l'article 16.

El Sr. SELVES CARNER: Ja hem quedat abans que es faria així i que es tractava exclusivament de l'aprovació del títol IV amb l'excepció de referència.

(Se suspèn la sessió per posar-se d'acord respecte la designació dels diputats que han d'integrar la Comissió d'actes i es reprèn als pocs minuts.)

Arriben els consellers Gassol, Terradellas i Lluhi, els quals s'asseuen al banc del Govern.

(La votació ja va més accelerada que els dies anteriors. Mentrestant el públic de les tribunes es distreu amb la coneixença dels parlamentaris que van a votar.)

L'escrutini dona el següent resultat: Casanelles, Bilbeny, Battestini, Armengol, Balart, Casademunt i Tauler (Esquerra Republicana de Catalunya), 51 vots.

Miracle, Trias de Bes i Romeva (Lliga), 14 el primer i 13 els dos darrers.

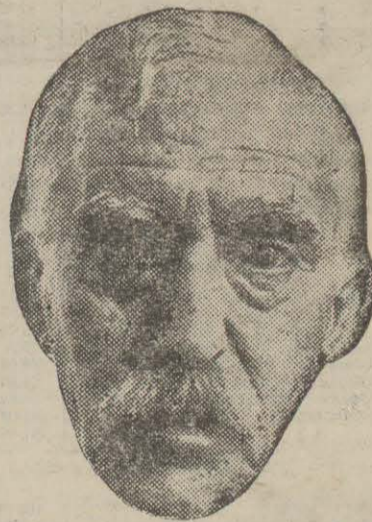
Comorera (U. S. C.), 5.
Són nomenats tots per a la Comissió d'actes, que presideix el senyor Joan Casanelles.

El president diu que, a continuació, es procedirà a l'elecció dels diputats que han de formar la Comissió de rè-

(Segueix a la pàgina 8)

Un document històric

TEXT TAQUIGRAFIC DEL DISCURS PRO-NUNCIAT PEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT EN LA SESSIO D'OBERTURA DEL PRIMER PARLAMENT DE CATALUNYA

Macià,
el President

"Em plau saludar-vos, honorables diputats de Catalunya, dintre aquestes murs que el destí ha volgut que fossin, justament, els mateixos que alçà per abatre Catalunya l'usurpador de les nostres llibertats. Renascut l'esperit immortal de la nostra raça, pren possessió victoriosa d'aquesta fortalesa per a celebrar-hi de nou. Corts nostres, que hi dictaran lleis nostres, en llengua nostra.

Sentiu-la, la joia d'aquest moment! I, amb ella, la vostra responsabilitat, i la vostra glòria. Hi ha un poble alçat al voltant vostre. Escolteu la seva vibració! Recolliu els seus anhels! Realitzeu les seves esperances! Res ni ningú no pot privar-vos, ara, de plasmar-li aquella Catalunya, que, salvant-lo de la inquietud del viure, el mena cap als ideals!

Sou la lliure voluntat de la pàtria, sou, honorables diputats, tot Catalunya en peu. Penseu que reprenem la història d'un poble justicier que no es vincia, d'un poble que no volgué reis, sinó prínceps, que "eren el primer entre iguals, elegits per ciutadans que, de dret, eren lliures". Es d'entre iguals, que vosaltres eligreu, ací, el Primer Ciutadà de Catalunya, i el seu Primer Govern.

Som, per l'unànime voler del poble, en l'autèntic camí de les llibertats de Catalunya. Inclinem-nos en començar-lo davant els que el fressaren i no l'han pogut petjar. Fem-lo, entre tots, més ample i més segur. No donem un pas en fals, ni mai cap passa enrera. Que ens porti on el cor ens diu que vol anar Catalunya.

I en aquest moment (pastat de tradició i de futur), en què anem a declarar obertes les Corts nostres, recullo, en la meua, tota la veu triomfant del nostre poble, i amb aquestes primeres paraules catalanes, consagro solemnement les llibertats de Catalunya.

S'acosta l'hora, infants de Catalunya, s'acosta l'hora, obrers intel·lectuals i obrers manuals del camp i de la ciutat, s'acosta l'hora que aquest Parlament, format per catalans de pensa catalana, farà lleis també de pensa catalana i ensems pensant en vosaltres.

Parlament de Catalunya: obret de bat a bat als afanys i a les aspiracions, a les il·lusions dels catalans tots i a les seves aspiracions pures. Però en un sentit generós i en un sentit ple d'amor. Vosaltres i jo, des d'ací, ens dirigim als ciutadans dels altres pobles que integren l'Estat Espanyol. Ara que no poden creure que és en un sentit egoista que nosaltres ens adrecem a ells, els diem que més que mai nosaltres sentim un veritable goig en saludar-los, saludar-los amb tota l'efusió de la nostra ànima, perquè nosaltres ens hem oposat als opressors, però mai als pobles que integren l'Estat Espanyol. Nosaltres els diem que desitgem per a ells que obtinguin les mateixes llibertats (veus de "molt bé, molt bé!"), que nosaltres anem a gaudir, i els diem, també, que estem disposats a ajudar-los en tot el que sigui possible, perquè obtinguin aquestes llibertats.

Nosaltres també diem a tots els pobles del món, que estem desitjosos d'anar a llur costat en la conquesta de tots aquests ideals de llibertat i de justícia, i, sobretot, de pau. Nosaltres desitjariem que la ciutat de Barcelona fos la ciutat de la pau del món, i estem disposats a fer tot el que sigui possible per tal que així sigui. Honorem aquest Parlament Català, el qual, en donar-nos les lleis nostres, serà l'impulsor de les llibertats catalanes. (Grans aplaudiments.)"